St. 9. V Gorici, dné 26. februarja 1892. Tečaj IV.

NOVA SOČA

„Nova Soča“

izhaja vsak petek o poldne in veljá s prilogo „**Gospodarski List**“ vred po pošti prejemana ali v Gorici na dom pošiljana:

Vse leto . . . . gld. 4·40,
Pol leta . . . . „ 2·20,
Četrt leta . . . . „ 1·10.

Za tuje dežele toliko več, kolikor je večja poštnina.

Delavcem in drugim manj premožnim novim naročnikom naročnino znižamo, ako se oglasé pri upravništvu.

„**Gospodarski List**“ izhaja in se prilaga vsak drugi in zadnji petek meseca. Kedar je v petek praznik, izideta lista že v četrtek.

Uredništvo in *upravništvo* je v Marzinijevi hiši, Via del Mercato št. 12, II.

Oznan'

in *„poslanice“* plačaj petit-vrsto:

8 kr., če se tiskajo .
7 „ „ „ „ 2 „
6 „ „ „ „ 3 „

Večkrat — po pogodbi. Za večje črke po prostoru.

Posamične številke dobivajo se v prodajalnici G. Likarja in v tobakarnah v Nunski in Šolski ulici po 8 kr.

Dopisi pošiljajo naj se uredništvu, naročnina in reklamacije pa upravništvu „Nove Soče“. — Neplačanih pisem uredništvo ne sprejema.

Rokopisi se ne vračajo.

„Slovenski Narod“

„Glasilo slovenske inteligence“, kakor se po krivici širokoustno samo imenuje o vsaki možni priliki, zgrabilo je v svoji ponedeljski številki za priljubljeno mu gorjačo ter takó silovito in robato namlatilo „Novo Sočo“ in njenega urednika, kakor še nikdo doslej. In zakaj?

V zadnji številki smo dali izraz splošnemu mnenju in prepričanju, kakoršno vlada pri nas na Primorskem o „prvem slovenskem dnevniku“. Vrhu tega smo obsodili neko pripovedčico à la Paul de Kock, v kateri se je škandalozno mikavno slikal obraz iz mestnega življenja, kakó se je rodbiska sreča nepoštenim načinom uničila, čemur je sledil dvoboj, smrt, blaznost, ...! a kaj vse to, uživajmo svet, kolikor največ moremo, za nami pa potop!..... Take nazore je poveličaval podlistkar v „Slovenskem Narodu“. Slišali smo pametne možé, ki so bili popolnoma enakega mišljenja z nami ter obsojali tako lahkomiselno pisarijo; enako so obsojali ono opolzko in splošni nravnosti, zlasti pri mladini, nevarno pripovedčico vsi naši rojaki v Gorici in tudi drugod, s katerimi smo oni teden imeli priliko govoriti. Vsi so bili enega prepričanja, da takó se ne smé!

Mi pa smo dali takemu splošnemu prepričanju tudi javen izraz s par stvarnimi stavki v zadnji številki, ne da bi bili imenovali le eno sámo imé ali da bi se bili le od daleč dotaknili kake osebe. Na to je pa „Slov. Narod“ po svoji stari navadi zropotal nad „Novo Sočo“ ter namlatil urednikovo osebo tako srdito, da je nekajkrat prekosil celó naše znane nasprotnike v Gorici. Mi pa ne bomo udrihali po osebah, ki služijo vsakdanji kruhek v uredništvu imenovanega lista, niti po onih, ki narekujejo prvim politična prepričanja, marveč omejimo se le na naslednji stvarni odgovor.

„Sl. Narod“ piše: „Kaj smo zakrivili, da nas sme *listič* takó nedostojno in zavratno napadati? Ali smo kdaj le jedno samo žaljivo besedico zapisali proti „N. S.“ in ali je nismo do sedaj vedno prijateljsko podpirali in priporočali slovenskemu občinstvu? Sedaj pa nas je brez vsacega povoda počakala, kakor Lahon mirnega Slovenca, ter je izza plota s cepcem planila za nami. Če je to dostojno, potem je vse dostojno“. — Takó „Narod“. Ali ni dal s tem „N. Soči.“ najboljšega spričala, da ona ne gleda ni na levo ni na desno, da ne dela rezločka med nasprotniki in prijatelji, ko gré za stvar, ko zapazi pri prvih, kakor pri drugih, nekaj takega, kar je slovenskemu narodu v škodo? Takó delajo tisti, ki so v resnici uneti za stvar in za narodovo blaginjo!

Vse drugače dela „Narod“, ki uganja politiko nekaterih oseb. Dokler ga je „N. S.“ pustila v miru, dokler je gospôda pri onem listu menila, da se brezpogojno uklanjamo njeni politični nezmotljivosti, bila nam je nenavadno prijazna in milostljiva, hvalila nas je kaj laskavo v javnih in zasebnih listih in v družbah, za kar imamo dokazov polne roke in kar je v obče znano. Zdaj pa, ko smo se predrznili biti nekoliko drugačnega mnenja nego ona, zdaj je pa vihar v strehi, zdaj ne najde ista gospôda ne ene dobre dlake na nas in poiskala je v svojem bogatem „šimpfleksikonu“ vse možne psovke in žaljivke ter ohladila si ž njimi svojo jezico nad nami. Naj ji dobro tekne!

Da gospôda pri „Narodu“ zná prav izvrstno psovati in zmirjati, kedar se loti, o tem smo bili prepričani že doslej in z nami vred vsi naši zavedni rojaki, kajti ni ga pri nas treznomislečega rodoljuba, ki bi bil odobrával „Narodovo“ breztakno in strastno polemiko, katero je imel doslej s svojimi nasprotniki in s katero je zakrivil mnogo zla, ki se ne bo dalo zlepa popraviti. Da zná pa resnico zlobno zavijati ter z lažjó in obrekovanjem skruniti čast svojemu bližnjemu, temu nismo hoteli verovati, dokler nam sam ni podal o takej svoji spretnosti najveljavnišega dokaza.

„Slov. Narodu“ gotovo ni kar takó vseeno, ali imá več zavezníkov ali pa več nasprotnikov. Tudi to mu ne more biti vseeno, ali se nahaja „Nova Soča“, ki ima več naročnikov in čitateljev nego on sam, med njegovimi prijatelji ali nasprotniki. Ker je pa „N. S.“ obrnila eno ost proti njemu, hoče zdaj dokazati, da ni morebiti on kaj v to zakrivil, marveč da je „N. S.“ tista, ki ni niti vredna biti v njegovi prečastni družbi. V tak dokaz se je poslužil **lažij** in **obrekovanj**. Evo njegove besede:

„Gospod Andrej Gabršček, glavni (in edini! Ur.) urednik pri „N. S.“ bi se rad z lepo doslednostjo nekoliko prelevil (!) .... Sedaj pisari na vse strani ter razklada svojim rojakom, da je tičal v zmoti in da se prav zeló kesá, če je kdaj Mladočehe in Hrvate hvalil. Odslé hoče po Mladočehih ravno takó dosledno udrihati (!), kakor jih je do sedaj dosledno (!!?) hvalil. Z jedno besedo, najnovejša politična modrost gospoda Gabršceka tiči v izreku, da moramo Slovenci braniti se proti vsaki zvezi z Mladočehi, proti vsaki zvezi s Hrvati, in da je naša jedina rešitev **vlada,** koji moramo slepo pokorni biti. To so tačasni politični nauki nekonfuznega gospoda Andreja, ki hoče razviti prapor servilizma do vlade, pod kojim naj bi se zbrali vsi vladni kimovci, kar jih diha po Goriškem in v Primorji....“.

Dà, gospôda „Narodova“, vse to, kar ste zmetali na nas v gornjem odlomku, je sama suha in čista **laž** in najpodlejše **obrekovanje**, kakoršnega še nismo doživeli. Da je vse to laž, govorila je menda še preočitno „Nova Soča“ sama, ki si ostane dosledna tudi zanaprej. Laž je, da bi urednik nameraval le v najmanjšem oziru premeniti se, laž je, da se česa kesá ali da obžaluje, če je kdaj Mladočehe in Hrvate hvalil, marveč hvalil ali grajal jih bo tudi v prihodnje po svojem prepričanju, ki se ni prav nič spremenilo; laž je, da urednik „N. S.“ pisari enake nazore na vse strani, ampak resnica je, da enakih nazorov ni nikdar izustil, nikdar zapisal. Še večja laž je pa ta, da bi bil urednik „N. S.“ proti **vsaki** zvezi z Mladočehi ali Hrvati, — in najnesramnejša laž je ta, da vidi edino rešitev v **vladi,** koji moramo slepo pokorni biti, in da hoče razviti prapor servilizma do vlade. — To laž in obrekovanje pobija dejanski „N. S.“ sama o vsaki možni priliki in da je vse to „Narodovo“ blebetanje le tendencijozna hudobija, dokaže zopet „N. S.“ tudi pri vsáki priložnosti, ki se še ponudi.

Laž je dalje, da je „N. S.“ zató pograbila „Sl. Narodu“ v lasé, da se prikupi vladi in svojim dosedanjim nasprotnikom, kajti „N. S.“ ne išče, ne potrebuje in tudi ne mara ni vladine ni prijaznosti svojih dosedanjih nasprotnikov; pa tudi prijaznosti „Sl. N.“ ne išče, ne potrebuje in tudi ne mara, dokler se delničarjem ne poljubi, da ga izročé boljšim in spretnejšim rokam. — Da imá urednik „N. S.“ enako prepričanje o „Slov. Narodu“ že dolgo dolgo časa, to vedó vsi, ki so imeli priložnost ž njim o tej reči govoriti, to vedó prav dobro tudi nekateri uplivni gospodje pri „Narodu“, saj naš urednik ni nikdar in proti nikomur zakrival tega svojega prepričanja. Tisti uplivni „Narodovi“ gospodje pa vedó prav dobro, da enakega prepričanja ni le urednik „N. S.“, ampak tudi ostalo slov. razumništvo, ne le v Gorici, ampak tudi v Trstu in drugod. — Iz tega je pač jasno, kakó tendencijozno je besedičenje, da se „N. S.“ z napadom na „Sl. N.“ hoče prikupiti — vladi, za katere prijaznost toliko mara, kolikor za lanski sneg.

Toliko o stvari. Na surove osebne napade, na žaljive primke in primere pa ne bomo odgovarjali. Čitatelji „Sl. N.“, ki ne dobivajo pred očí našega lista, dobé o našem uredniku jako čudno sliko. To vam je pravi praznoglavec, ki ni vreden, da bi „slavnemu opernemu pevcu“ Nolliju in še slavnejšemu Malovrhu v „Narodovem“ uredništvu le jermene odvezal od čevljev. O, dà ko je ta praznoglavec več let polnil „Narodove“ predale, pisal uvodne članke, dopise in podlistke, takrat je bilo drugače, takrat so iz „Narodovega“ uredništva in od drugih oseb, ki so imele pri „Narodu“ važno besedo, prihajala vse drugačna pisma, polna hvale in laskavih poklonov. Vidite, na vse to bi kdo drugi bil ponosen, a mi smo v svoji skromnosti molčali, da še dandanes, ko je pokojni Železnikar umrl, nihče ne vé, koliko raznih spisov je priobčil „Sl. N.“ iz peresa onega, ki zdaj „znà za silo toliko, kako se slamnata streha proti ognju zavaruje.“

Gospodje dalje ne vedo, na kaj more biti urednik „N. S.“ ponosen. O tem ni govora, ker nam take reči ne prihajajo niti od daleč na um. Prevzeli smo težko uredniško butaro, katero prekladamo z ramen na ramena, kakor vemo in znamo. — Na nekaj smo pa vendar ponosni! Meseca decem. l. 1889. (ali pa 1890.) je upravni odbor „Narodne Tiskarne“ poslal svojega upravitelja g. Drag. Hribarja nalašč v Gorico, da bi se pogajal z našim urednikom, ali bi ne hotel preseliti se v Ljubljano in prevzeti glavnega uredništva pri „prvem slovenskem dnevniku.“ Mi smo se lepo zahvalili za častno zaupanje, katero nam je skazal s tem slavni upravni odbor, a odklonili smo vsak dogovor v tem oziru, ker smo v svoji skromnosti hoteli ostati le „praznoglavi redakter širokoustnega goriškega lističa.“ In na to smo ponosni!

Neka „Narodu“ jako blizu stoječa uplivna oseba nam je naznanila v jeseni lanskega leta, da je upravni odbor sklenil zopet obrniti se do „redakterja goriškega lističa“, naj bi prevzel glavno uredništvo pri — „glasilu slovenske inteligence“, češ, da ta je še edini, kateremu se tak list sme zaupati. — Mi pa nismo marali za takó čast in smo poskrbeli za to, da so gospodje po ovinku doznali, da ne gremo v Ljubljano za nobeno reč na svetu; in od takrat res nismo dobili nikakega glasú več o tej zadevi. — Vkljub temu niso hoteli potihniti enaki glasovi, marveč iz Ljubljane se je ustmeno in pismeno širila govorica, da urednik „N. S.“ pojde k „Narodu“ v Ljubljano. Iz naših ust pa ni nikdar prišla beseda, ki bi izdajala, da mi kaj o vsem tem vemo, kajti vselej smo to govorico odločno zanikali. Naši nasprotniki so jo zlorabili celo proti nam, češ, „vidite ga zdaj, koristolovca, kjer mu več ponudijo, tje gre“ — tako da smo morali pismeno in ustmeno odločno zanikati, da so take novice le prazno govoričenje. In da smo odklonili ponujano uredništvo z dobro plačo pri „prvem slovenskem dnevniku“ ter ostali v Gorici, kjer imamo dosti narodnega dela, a nič plače — to je naš ponos!

Do danes ni bilo v tem oziru besede iz naših ust. Danes smo pa povedali tudi mi, da bo vsakdo znal ceniti psovke in osebna žaljenja v „Narodovem“ odgovoru. Poprej toliko zaupanja, zdaj pa nakrat vse narobe! To je tisto moštvo, tista doslednost, ki mora pravega možaka spremljati tudi tedaj, ako se spré s svojim prijateljem. Gospodje pri „Narodu“ so pa pokazali, da pri njih o takem moštvu ni niti sledú, ampak da danes prav lahko z največjo robatostjo opsujejo, kar so še učeraj hvalili. In tak bodi list slovenskega razumništva? Nikoli!!

Dosti! Ako gospodje še kaj hočejo, naj se kar oglasijo. Razmere pri „Narodu“ so nam prav dobro znane iz ust in pisem pokojnega Železnikarja ter iz ust in pisem drugih mož, ki imajo še danes uplivno besedo pri imenovanem listu. Nikdar nam ni padlo na um, da bi se „prvi slovenski dnevnik“ tresel pred „goriškim lističem“, a tudi nasprotno se ne bo nikdar godilo! To naj si slavni modrijani v „Narodovem“ uredništvu blagovolé zapomniti enkrat za vselej! In s tem za danes dosti!

* * *

Gornji članek smo napisali že v sredo jutro. Učeraj došla nam „Edinost“ se tudi bavi z robatim odgovorom „Slov. Naroda“. Ker je pa „Narod“ svoj podli atentat na našo čast naslonil na neko pismo, katero smo pisali uredniku „Edinosti“, storila je učerajšnja „Edinost“ svojo dolžnost ter „Narodove“ laži takó-le zavrnila:

„Ker pa „Narod“ v svoji polemiki navaja tudi neko pismo, koje je uredniku našega lista pisal gosp. A. Gabršček, konstatovati nam je resnici na ljubo, da v pismu tem **ni** čitati, da se urednik „Nove Soče“ kesa, če je kdaj hvalil Mladočehe in Hrvate ter da hoče odslej ravno tako dosledno udrihati po Mladočehih, kakor jih je dosedaj hvalih. Istotako **ni** trdil g. Gabršček, da se moramo Slovenci braniti proti vsaki zvezi z Mladočehi in da je naša jedina rešitev vlada, koji moramo slepo pokorni biti. Pač pa je g. Gabršček grajal postopanje poslanca dra. Laginje proti slovenskim poslancem povodom debate o trgovinskih pogodbah, naglašajoč, da treba vender nekake uzajemnosti mej slovenskimi poslanci, koja pa ni možna po tej poti, ker se kranjski poslanci nikakor nočejo odmakniti od svojega stališča.

Ker je naš urednik pismo to smatral kot zelo važno — ker se živo dotika bodočega postopanja naših poslancev — smatral je za svojo dolžnost, pokazati je predsedniku političnega društva „Edinost“, ki je zajedno član nadzorovalnega odseka listu, koji odsek ima jedini pravico nadzorovati smér listu. Z vso odločnostjo pa moramo od sebe odvrniti sum, kakor da bi bil naš urednik izdal omenjeno pismo uredništvu „Naroda“.

* * *

S tem je podrta vsa stvarna osnova „Narodovega“ odgovora. „Narodova“ gospoda je s tem postavljena na oder lažnjivih obrekovalcev ter skruniteljev časti in poštenja svojega bližnjega, ki ni drugega zagrešil nego da se je „drznil“ opozoriti jo na kriva pota, po katerih že par let blodi ter gazi od blamaže do blamaže. — Preostanejo v onem odgovoru torej edino še psovke in ohola zaničevanja. Na vse to pa ne odgovarjamo — saj se „Narodova“ gospôda kmalu prepriča, kaj je s tem dosegla. Iz Trsta smo prejeli o tej zadevi dopis, ki se nahaja na drugem mestu. Vrhu tega smo prejeli par pismenih in tudi ustmenih poročil, da v torek med tržaškimi Slovenci ni bilo drugega pogovora nego o neumljivo oholem in drznem odgovoru „Sl. N.“ V enakem zmislu smo prejeli tudi eno pismo s spodnjega Štajerskega in dve iz Ljubljane, v katerih se pa popolnoma potrjuje naša obsodba o — dosledni nedoslednosti in konfuznosti „glasila slovenskega razumništva!“

DOPISI

Iz severne Amerike, 25. januarja. — Nekateri moji znanci so me naprosili, naj jim kaj sporočim o tukajšnjem življenju in zaslužkih, ker bi radi bili že naprej gotovi svoje „sreče“, ako se preselé v novi svet. Pozor torej!

Nikar ne mislite, da Amerikanci denar kar v žep potiskajo, ampak vsakdo si ga mora krvavo zaslužiti. Tu v Ameriki je treba vse drugače delati in potiti se, ako hoče kdo kaj prislužiti. Kar pri Vas v Evropi dva delavca naredita, pride tukaj na enega samega; za to že skrbijo priganjači, ker na vsakih 10 delavcev pride že po eden, ki upije in razsaja nad delavci, ki se morajo truditi in hiteti, da cel dan teče pot po čelu in da se ubogi delavec še oddahniti ne more.

Pri železnicah in v tovarnicah niso kdo vé kakó veliki zaslužki; kdor zasluži 25 dolarjev (dolar je okoli 2 gld. 30 kr.) na mesec je že prav dobro plačan. K sreči, da tukaj, kjer sem jaz, življenje ni drago. V nekaterih krajih pa je takó drago, da ubogim delavcem požré ves zaslužek. Gorjé onim, ki zalezejo v slab kraj!

Boljši zaslužki so v rudokopih, pa tudi trpljenje je tamkaj velikansko. Ako je komu sreča mila, prisluži si od 50 do 100 dolarjev na mesec. Jaz n. pr. imam jako dober zaslužek, pa tudi moje trpljenje je grozno. Cele dneve klečim v jamah, voda teče na me, da ni ene same niti suhe na meni; nad mano pa vedno visí smrtna nevarnost, kakor mlinski kamen na niti. Sam Bog in pa angelj varuh sta me doslej varovala, ko so se okoli mene godile mnogotere strašne nesreče.

Dné 10. januarja je storil v rudniku žalostno smrt eden naših slovenskih rojakov. Streljal je robovje v jami. Ko neki strel kakih 5 minut ni hotel počiti, šel je bliže, da bi videl, kaj je — ali v onem hipu je strel počil in našega rojaka na mestu

ubil. Dné 12. t. m. smo ga spodobno pokopali. (Prosimo Vas, da bi nam blagovolili pri enakih priložnostih natančneje poročati ter povedati imé osebe in njen rojstni kraj. Uredn.)

Zima pri nas je prav huda; mislim, da v Sibiriji ne more biti hujša. — Gospo hripo ali influenco imamo tudi tukaj pri nas; prikazuje se zdaj tu zdaj tam in je precej nevarna. Z Bogom, rojaki moji!

Iz Prelesjega, 21. februarja. — Cenjena „Nova Soča“ še ni prejela dopisa iz naše majhne vasice, ki leži na desnem bregu Soče od Plavi proti Kanalu. Zató blagovolite, g. urednik, sprejeti ta prvi dopisič v Svoj cenjeni list.

Dasi naša vasica ne leži daleč proč od Soče, vendar nam ta voda ni bila kdo vé kakó priročna za našo rabo. Naše ženske so v mrazu in vročini močno trpele, ko so hodile k Soči po vodo.

Zdaj smo pa speljali v vas zdravo studenčnico, da jo imamo na svojih dvoriščih, pred pragom in celó v hiši. Vsa čast in očitna hvala veleposestniku g. Blažu Gabrijelčiču, ki je prišel na to srečno misel; on je vaščane ogrel za to delo, katero je modro vodil in zanj tudi mnogo žrtoval. Kakor povsod, imel je tudi on nasprotnike, ki se pa zdaj kesajo; pripravljeni so plačati, kar treba, da bi le vodo dobili.

Gospod Gabrijelčič pa ni najel kakega zemljemerca ali inženirja za izvršitev vodovoda, ampak poizvedel je za razumnega kmečkega veščaka Janeza Humarja v Senici pri Kalu nad Kanalom, kateri je dodelal že marsikak vodovod v naši Soški dolini. Humar je dovršil tudi naš vodovod prav dobro in z zeló majhnimi stroški. Vsa čast in zahvala tudi njemu!

Iz županije Sv. Lucija, 23. februarja.— Ne vem, kakó je to, da se nihče ne oglasi. Znani agenti sicer žugajo in rohnijo, da že posvétijo tistemu, „ki v cajtenge piše“, in slišalo se je tudi že, da je spisanih več dopisov proti meni, pa ni in ni jih na dan. Kaj čakate ž njimi? Le na dan, opravičite se, ako morete! O, ve nesrečne številke, proti vam se ne dá pisati, niti dopisov kovati!

Že sedem mesecev kujejo račune, pa ni jih še! Vsako nedeljo in praznik zevajo ljudjé zunaj cerkve, čakajoči oklic računov za l. 1889. in 1890. (o računih za l. 1891. pa ni niti govora — in vendar bi morali priti na vrsto tudi ti!), pa zaman. Že lansko leto meseca aprila je potekla triletna doba sedanjemu starašinstvu, a nove volitve še niso razpisane. Verujem, težko gré, ker pred volitvijo morajo biti računi v redu, a ker vse zeva, ne vedó, kakó bi zamašili.

Vkljub temu plačani agenti že sedaj pridno slepijo nevedno ljudstvo, češ, župana hočejo od Sv. Lucije potisniti na Slap ali na Idrijo, zató se toliko rije proti sedanjemu županu. No, ta je pa že predebela in se dá prijeti z roko. Da bi občinarji pri Sv. Luciji, v Lomu in Modrejcih verovali temu slepilu, treba jim je prej dokazati, da 6 je več od 12. Tri starašine voli Slap in tri Idrija, skupaj torej 6, a vseh je 18. Ako bi Idrija in Slap imela najmanj 10 starašin, potem bi lahko Sv. Lucija zgubila županski sedež, drugače pa ne. — Kdor veruje torej takim slepilom, mora biti jako kratkoviden in slabo poučen o naših občinskih zadevah.

Naša stranka se pa trdno drži načela: „Bolje je z resnico in pravico propasti nego z lažjó in obrekovanjem zmagati“.

Cerkno, 22. svečana. — Cenjeni gospod urednik! Kaj brzega poročevalca ste dobili o naših starešinskih sejah. A od vse dolge obč. seje z dne 13. t. m. je gosp. poročevalec prezrl razun dveh najmanjših vse druge razločke; resnici na ljubo pa blagovolite v Svojem cenjenem listu nekoliko prostora k dodátku prejšnjega poročila.

Koncem preteklega leta bilo je v „Slov. Narodu“ poročilo, da se je zvršila volitev novega župana, ter da proti 20 starim je 10 mladih obč. starašin, ter da ti mladi ne bodejo imeli drugega posla kot občinske in cestne račune pregledovati. Glejte, in ti mladi so se v resnici določenega jim posla kaj vestno oprijeli, in naši obč. očetje, nevajeni kakih ugovorov, so gotovo tih najmanj pričakovali proti obč. računom za l. 1891.

Poročevalec naznanil Vam je samo malenkost, prezrl pa vse druge točke, namreč da so štirje podžupani morali vpričo vsiga starašinstva povrniti prijeti denar za 4 neopravičene poti. Za katastr. občino Cerkno upisani znesek moral se je upisati zopet na skupno občino, kamor je v resnici pristojen. Za podporo in za bolnišnične stroške upisani pa neopravičeni znesek za ravno to občino ostal je nerešen; ravno tako so tudi ostale nerešene nekatere točke za kat. občine Bukovo, Otaležand Planino. Torej niso rešeni računi posameznih, kakor tudi ne skupne občine. Pri računih cerkvene občine, ktera ima 7 podružnic, pogrešamo dve in to ne samo za l. 1891., marveč tudi vsa prejšnja leta. Podrobnosti tukaj že zaradi prostora ni mogoče razpravljati in ker se bode najbrže tudi slav. deželni odbor bavil s temi računi.

Povod natančnemu pregledovanju računov dal je konečni račun l. 1890., po katerem imela je kat. občina Cerkno 872 gld. 78 kr. dolga, kterega ima povrniti prejšnjemu g. županu, a sl. dež. odbor razsodil je konečno, da ima g. župan občini 237·91 gl. povrniti, torej nič manj kakor 1110·69 gl. pomote, ktera pa je bila do danes znana edino le prejšnjemu g. županu in sl. dež. odboru.

Zanimivo je tudi, da računi občinskih pašnikov, kateri so bili že l. 1881. razdeljeni ter po komisiji določeno oškodnino za večji in manji užitek, kojo je prejšnji g. župan od imenovanega leta prijemal in izplačeval, do danes niti predloženi niso bili, toliko manj pa, da bi se bili ti pašniki na dotične lastnike vknjižili. Popraševalo se je že prejšnja leta po tih računih, kakor tudi po vknjižbi, pa brez uspeha; volil se je zdaj v ta namen odsek 3 starašin, kateri, upamo, da bode bolj odločno postopal ter naloženo mu nalogo tudi rešil.

Trst, 23. febr. — Nekako čudno mi je bilo pri srcu, ko zagledam danes v glasilu slov. razumništva besede: „Odgovor Novi Soči“, ker dozdevalo se mi je hitro iz začetka, da bode „Sl. N.“ zopet preobračal kozolce, kakor jih je že s takimi odgovori drugim slovenskim listom. Če se ne motim, odlikoval se je dotični člankar že l. 1880. po svoji oholosti, ko je odgovarjal z neko strašno mogočnostjo takratni „Soči“, odlikoval se je zopet lanskega leta, ko je na jako čuden način napadal „Slovanski Svet“. Že takrat smo z nekim pomilovanjem čitali dotične vrstice v glasilu slovenskega razumništva, a prečitavši današnji „Odgovor“, prečitavši one napade na **osebo** g. urednika „N. S.“, kar kri je morala zavreti najmirnejšemu človeku in vsakdo je moral vsklikniti: Za Boga! v kakih rokah je glasilo slovenskega razumništva.

(Od tu dalje smo prečrtali cele tri strani dopisa, na katerih naš g. dopisnik opisuje, kakó nizko je padel med tržaškimi in drugimi Slovenci ugled „prvega slov. dnevnika“. Ker smo s prostorom silno v zadregi, ker smo dopis dobili jako pozno in ker g. dopisnik le bolj obširno slika vse ono, kar smo ob kratkem povedali v uvodnem članku, zató naj nam g. dopisnik ne zameri, ako smo prečrtali najlepši del dopisa. Ured.)

Če gospôda pri „Narodu“ takó oholo postopa v „Odgovorih“, če ta gospôda, kakor gorjanski štempiharji udriha po onih, kateri jih spominjajo na njih nedostatke, kaj čuda tedaj, da le z nekim sožaljem in pomilovanjem čitamo take oholosti, kaj čuda, ako izgubi tak list ves ugled, kaj čuda torej, ako človek le težko čita tak list in še kedar to stori, mora se nehoté jeziti nad tako oholostjo?! Da! razjokati bi se bil moral nad „Odgovorom!“

Ko bi bil „Slovenski N.“ mirno in stvarno odgovoril „Novi Soči“, no naj bode, razburil bi nas gotovo ne bil, ker tudi nam tukaj v Trstu ni prav, da se je ljubezen „N.S.“ do Čehov in Hrvatov nekoliko ohladila. (Morebiti se vendarle motite! Ako se zadnje čase nismo obširneje pečali s češkimi in hrvatskimi zavevami, krivo je to, ker smo imeli z domačimi mnogo preveč posla. Ako bi se hoteli baviti o vseh slov. razmerah vsaj deloma po naših željah, morala bi biti „N. S.“ dvakrat večja. Ur.) No! ko bi bili dali v tem oziru stvaren odgovor, ustregli bi bili tudi nam Tržačanom, a da napadajo „Novo S.“ tako nesramno v svoji oholosti in prevzetnosti, proti takemu početju protestuje svečano ves zavedni slov. narod ob meji! Oni „Odgovor“, one nesramne besede, s katerimi hoče „Narod“ osebi urednika „N. S.“ pred svetom čast v blato teptati, one podle psovke vekšajo pri nas ugled „N. S.“ in njenega urednika in ponižujejo gospodo pri „Narodu“, da ji človek res ne more drugače odgovoriti nego z Greuterjevim medmetom: pfui!

Gospôda pri „Narodu!“ Mi poznamo delovanje bivšega učitelja Andreja Gabrščeka, mi vemo prav dobro, da je on več storil za slovensko stvar, nego oholi visoki gospodje pri „Sl. Narodu“. Urednik Gabrščeknam je tukaj tako priljubljen, da gremo ž njim tudi v ogenj in gospôda pri „Narodu“ naj bode zagotovljena, da s tem „Odgovorom“ je izgubila še tisti mali ugled, kateri je imela v naših očeh. Da! prepričani smo, da možje, ki s takimi sredstvi dajejo „Odgovore“, niso vredni, da bi sodelovali pri glasilu slovenskega razumništva!

Vas pa, g. urednik, nikar naj ne žalijo taki oholi „Odgovori“, saj tolažite se lehko s tem, da peró, katero Vam je tak „Odgovor“ zapisalo, zapovedovano je bilo od moža, ki v svoji najvišji oholosti še ni prišel do prepričanja, da vedno le politične kozle preobrača in prazno slamo mlati. Delujte tudi na dalje tako odločno in požrtovalno na prospeh naše mile domovine in prepričani bodite, da za Vami bode hvaležna periferija Slovenije! S takim oholim postopanjem našega središča dosežemo v kratkem času, da bodemo delili o vsakem narodnem uprašanju Slovence po deželah, med katerimi bode Kranjska najžalostneje zadnje mesto zavzemala.

Grahovo, 23. febr. — Ob priliki slavnostne besede „Podmelške kmetijske čitalnice“ nabrala je po veselici gosp. Ema Ivančičeva iz Deskle za „Slogino“ slov. dekliško šolo 8 gl. 30 kr. katere pošiljam s tem pismom.

Dovolite gospod urednik še nekaj opombic: Veselica sponesla se je izvrstno; vkljub slabemu vremenu došlo je toliko ljudstva iz Tolmina, iz Volč, od Sv. Lucije in z Grahovega poleg domačinov, da še nikoli v Podmelcu pri veselici ne toliko. Saj pa tudi nikomur žal ni bilo niti truda niti malih novčičev, koje so porabili. Zares občudovati je požrtovalnost tamošnjega gospoda učitelja Krajnika ter vrlih podmelških rodoljubov. Le tako pošteno, pogumno dalje, pa se ni bati očitnih nití skritih nasprotnikov. Pa naj še kdo reče: „Čitalnice so pohujšljive!“

S Kranjskega, 15. februarja. — Gospod urednik! Izboren članek „Divide et impera“ v 6. št. Vašega cenjenega lista vzet nam je bil iz srca. Trpke besede sicer za nekaternike, a povsem resnične! Kdor ljubi naš mili narod slovenski, kdor deluje iz nesebičnosti za napredek in blagor njegov, kdor ni samo „tudi“ Slovenec, utisne si jih v dno svoje duše, skušal bo v svojem delokrogu odpraviti usodepolno kruto geslo „divide et impera“ in je nadomestiti z uzvišenim „viribus unitis.“

Ker pisatelj omenjenega članka razpravlja res žalostne razmere slovenskega učiteljstva ter kaže, kako hočejo nekoji podreti in poteptati, kar so osnovali za dobro stvar uneti tovariši, in ker je našel glasen odmev mej primorskim učiteljstvom, izpovedati moram na polna usta, da nič manj mej ogromno večino kranjskega učiteljstva.

Da nas nihče ne razume napačno, nekoliko v pojasnilo.

Od leta 1889., ko je bil „Zavezin“ ustanovni zbor žalostnega spomina v Ljubljani, spremenile so se razmere kranjskega učiteljstva, izvzevši ljubljanskega, prav temeljito. Mlajše učiteljstvo, vzgojeno v duhu sedanjega časa ter prešinjeno z ljubeznijo do naroda, stopilo je na površje, začelo se marljivo gibati, ustanavljati okrajna učiteljska društva ter pristopati „Zavezi“. V ta društva je prišlo novo življenje, nove ideje. O tem se lahko prepriča, kdor motrí bistrim očesom njihova delovanja. Danes imajo vsi šolski okraji, razun kočevskega, svoja učiteljska društva, ki so ob jednem člani „Zaveze“. Precejšnje delo za dobo štirih let, kajti razun dveh so se ustanovila vsa v prošlih 4 letih. Nekatera teh društev delujejo prav uzorno in s ponosom lehko gledajo na svoje lepe uspehe.

V naših društvih pa veje še drug duh, duh blagodejne uzajemnosti. — Izjemo dela „Slovensko učiteljsko društvo v Ljubljani,“ ki hoče tekmovati z „Zavezo“. — Vsa druga društva so preverjena, da je slovenskemu učiteljstvu mogoče plodonosno delovati za izročeno mu deco i svoj narod le v tesnejši mejsebojni zvezi. Tem potom postane še le upliven činitelj, katerega beseda se bo slušala in morala uvaževali.

Tega duha, kakor se razvidi iz članka „Divide et impera“, gosp. pisatelj v naših učiteljskih društvih ni zasledil in zato daje „Slovenskemu učit. društvu“ preveč pomena. Kranjsko učiteljstvo smatra to društvo zgolj za okrajno društvo *za stolno mesto Ljubljano in okolico.* Tako je tudi, akoprav njegov predsednik poudarja, da „Slov. uč. dr.“ ni okrajno društvo, ampak obče slovensko, na širši podlagi. To bi se pokazalo še očividnejše, da niso njegovi rovarji razpeli umetnih mrež za lovenje udov. Če se naroči n. pr. kaka kavarna na njihovo glasilo, postane nevedé in nehote ud slov. uč. društva. Besedičenje o „Učiteljskem domu“ je samo pesek v oči — goli humbug. Vsa agitacija slov. učit. dr., ki je naperjeno proti „Zavezi“ in njenemu glasilu, ne dobi mej kranjskim učiteljstvom trdnih tal, kajti ono se zaveda svojega važnega poklica in nikdar in nikakor ne izroči vodstva možu vetrenjaku, ampak značaju jekleno trdnemu! Zato zakličemo onim, ki pomagajo pri razdoru v veselje našim nasprotnikom: Glejte, kaj delate! Še je čas, krenite na pravo pot! Slovensko učiteljstvo, kakor tudi narod, bode prej ali slej vaš ostri sodnik!

Batog.

Politični razgled

Notranje dežele.

Državni zbor. — *V 166. seji poslanske zbornice dné 17. t. m. odgovoril je finančni minister na interpelacijo posl. Laginje o iztirjevanju davčnih in zemljiškoodveznih zastankov v Istri. Minister pravi, da so v zadnjih letih jako narasli davčni zastanki; ker so pa zadnja leta prišle boljše letine, skušala je uprava zastanke potirjati, v kar se je posluževala pa le zakonitih sredstev. — Pred začetkom razprav, ki so bile na dnevnem redu, izročila se je prošnja posestnikov v tržaški okolici, naj se odpiše hišni davek, kakor v Trstu, také tudi v okolici. — V istej seji je bil sprejet v drugem in tretjem branju zakon, ki določa izdatnejšo državno pomoč po trtni uši prizadetim vinogradnikom. Prav toplo je zanj govoril slovenski poslanec Pfeifer. — Posl. Schorn je v istej seji nasvetoval, naj se davki pri železniških podjetjih prisodijo tistim občinam, čez katerih ozemlje vodi železniški tir.*

V 167. seji dné 19. t. m. storila sta obljubo novoizvoljena poslanca Staroček dr. Zucker (žid) in Dalmatinec Biankini. Z dr. Zuckrom so v poslanski zbornici trije Staročehi, med njimi dva žida! In vendar so za nje mnogi konservativci bolj uneti nego za ostale zastopnike češkega naroda! Narobe svet! — V tej seji je predložil finančni minister dr. Steinbach vladno predlogo, s katero se avstrijski zadružni tolarji odpravijo, kakor so se odpravili tudi na Nemškem. V istej seji je dalje razlagal novi davčni načrt, po katerem bo imela država več dohodkov, dasi bo zemljiški in hišni davek manjši. Po novi postavi bolo plačevali davek odslej tudi taki, ki doslej niso ničesa plačevali, dasi so bili, če treba, bogatinci. To se doseže z osebnim ter preustrojenim pridobninskim in dohodninskim davkom. Obdačijo se tudi vrednostni papirji in hranilne vloge nad 525 gld. Kdor ima letnih dohodkov 600 — 1000 gld. plača 0·6% davka; pri dohodkih 1000 gld. plača 1%, pri 3000 gld. plača 2%, pri 10.000 gld. 3% in pri 100.000 gld. 4%. Dalje obdačenje ne sega. — V istej seji oglasil se je novi dalmatinski poslanec Biankini ter v hrvatskem govoru naznanil, da on ne priznava državnega zbora, ker Dalmacija je del trojedine kraljevine krvatsko-dalmatinsko-slavonske, ki je po pragmatični sankciji l. 1712. nerazdružljiva in nezavisna od ostalih kraljestev in dežel, zastopanih v tem državnem zboru. Zanj velja pisana beseda kralja Ferdinanda I., ki je ob izvolitvi kraljem hrvatskim slovesno priznal državno pravo kraljevine Hrvatske. — Med njegovim govorom so liberalci naredili v zbornici strašen vrišč in šum, za kar se je pa Biankini malo menil ter govoril do konca. Ker ves krup liberalcev ni nič pomagal, zatožili so ga pri predsedniku, da Biankini svoj govor čita, na to je predsednik govornika parkrat poklical k redu in mu naposled tudi besedo vskratil. Pa Biankini je med tem dokončal. — V naslednji seji se je Biankini oglasil k besedi in zatrdil, da svojega govora ni čital, ampak da ga je imel le v roki. Na to je predsednik preklical svoj pozivk redu. — Ta je bila ob enem zadnja seja pred Veliko uočjo. Predsednik je voščil poslancem „vesele praznike“ ter povedal, da naznani vsakemu poslancu pismeno, kdaj bo prihodnja seja.

Državni zbor ogerski *je imel po volitvah v soboto svojo prvo sejo. Ministerski predsednik grof Szapary pozdravil je novovoljene poslance ter naznanil, da sta najstarejša poslanca Csanady in Madarasz poklicana sprejeti začasno predsedništvo. Csanady pa je izjavil: Prevzel bi starostno predsedništvo, ko bi ne bilo treba peljati poslance v kraljevski dvorec, s katerega vihra črno-rmena zastava. Po mojem mnenju je vladar zaradi naroda na svetu, ne pa narod zaradi vladarja. Kralj naj pride v zbornico in tukaj otvori državni zbor. Zaradi tega ne prevzamem častnega predsedništva. — Še hujše je govoril Madarasz, ki je zahteval, da se pri otvoritvi državnega zbora smejo rabiti le ogerski grb in ogerske zastave, navzoči pa da smejo biti samó ogerski velikaši. Vse drugo je nezakonito. — Na vse to je pa Szapary izjavil, da se bo otvoritev vršila po dosedanji navadi. Zaradi tega se je odpovedal tudi drugi starostni predsednik. Naposled se je vendar našel vladin pristaš kot predsednik, ki je poslance peljal v kraljevski dvorec k slavnostnemu otvorjenju. — Vse take reči se gode na Ogerskem, a vkljub temu veljajo Madjarji kot lojalni patrijoti!*

Zunanje države.

Balkanske države. — *V srbskem ministerstvu vrši se sprememba; kolikor je do zdaj znano, v tem zmislu: Pašić (ministerski predsednik), Pašić ali Milosavljević (notranji posli), Gjaja (zunanji posli), dr. Pacu (finance), Taušanović (gospodarstvo), Nikolić (bogoslužje in nauk), Gerkić (pravoslovje), Gjurić ali Miletić (vojsko.)*

Kraljica Natalija poslala je iz Biarice srbskim damam v Belgrad jako presrčno pismo, v katerem se jim zahvaljuje za naklonjenost in udanost; povzdiguje njih rodoljubno mišljenje in delovanje ter jih zagotavlja, da prihodnji rod bo hvaležen sedanjim damam srbskim, ki so ostale zveste ne le svojemu prepričanju, ampak tudi svoji nalogi, da visoko dvigajo zastavo kreposti, značajnosti in nravnosti. — To pismo je naredilo v Belgradu najboljši utis ter povečalo Natalijin ugled v Srbiji.

— V Macedoniji se krepi in množi srbsko mišljenje in gibanje, raste pa nevolja proti Bolgarom, zlasti proti bolgarskemu eksarhatu, kajti vedno več ljudij izstopa iz tamošnje cerkvene zveze ter pristopa srbskemu patrijarhatu ekumskemu.

— V grškem državnem zboru je bila burna razprava povodom predloga opozicijonalcev, naj sa Trikupisovo ministerstvo posede na zatožno klop. Predloga je propadla.

— Srbska Skupščina je dovolila za vojaške vaje v letu 1892. le 100.000 dinarjev (okoli 40.000 gld.) Ker bodo pa potrebne vaje več stale, hoče vojna uprava dobiti potrebni denar tem potom, da častnikom plače pritrguje ali celó ne izplačuje. Nekateri premožnejši častniki niso prejeli že 7 mesecev plače.

— Dne 22. t. m. vršila se je v Sredcu kazenska obravnava proti onim trem damam (Karavelova, Prokovova in Georgova), ki so poslale velevlastim spomenico, v kateri so opisovale, kakó neusmiljeno se v ječah mučijo one osebe, ki so v preiskovalnem zaporu zaradi umora ministra Belčeva. Sodišče je pa vse tri dame oprostilo. Tudi v Bolgariji sine včasih blagodejen žarek pravice v nesrečno deželo!

Domače in razne novice

Osebne vesti. — Naš rojak g. Maks Fabiani iz Kobdilja na Krasu, arhitekt in asistent na graškej tehniškej visoki šoli, napravil je dné 13. t. m. z odličnim uspehom diplomski izpit iz arhitekture na dunajski tehniški visoki šoli. Na istej šoli se že več let ni napravil enak izpit. Gospod Fabiani deluje zdaj pri zgradbi novega vseučiliškega poslopja v Gradcu.

— V Ljubljani je umrl 22. t. m. po kratki bolezni g. Peregrin Kajzel, vrl rodoljub, mestni odbornik in trgovec. N. v m. p.!

— Poštni višji preglednik g. Ludovik Fuchs, imenovan je višjim poštnim upraviteljem v Trstu.

— Bivši predsednik okrožnega sodišča v Gorici dr. Alojzij Visini je nevarno zbolel; enako tudi baron Rechbach, bivši c. kr. okrajni glavar goriški.

— Ravnatelj koperske gimnazije g. Jakob Babuder je dobil naslov šolskega svetovalca.

— Poreška „Istria“ je nenavadno proslavljala „preljubljenega g. svetovalca Schmarda“, ki pride v kratkem v Gorico. Kogar priporoča imenovani list, je pri nas navadno jako slabo priporočen. Dal Bog, da bi se ne varali!

Veleč. g. Franc Žigon, rodom Ajdovec, namestni profesor dogmatike v tukajšnjem osrednjem bogoslovskem semenišču, je bil promoviran na dunajskem vseučilišču v soboto 20. t. m. v doktorja sv. pisma. Častitamo vrlemu rojaku na zasluženem odlikovanju.

— Naš državni poslanec veleč g. dr. Anton Gregorčič vrnil se je v ponedeljek z Dunaja ter takoj vzel v roke zapoznele posle v naših društvih.

— Akademično društvo „Triglav“ v Gradcu izvolilo je v svojem izrednem zborovanju dné 23. t. m. znamenitega slovenskega skladatelja dr. Benjamina Ipavca svojim častnim članom.

— V Trstu je umrl preč. g. Ferd. Staudacher, častni kanonik in gimnazijski veroučitelj v 73. letu svoje dobe. Rojen je bil v Moravčah na Kranjskem.

— Gosp. Slavoljub Turnay, gozdarski uradnik v Gorici, poroči se jutri z gospodično Marijo Kocijančičevo iz Gorice.

Drobne novice. — V torek proti večeru se je raznašala po Gorici govorica, da v Bolcu gori. K sreči se pa ta novica ni potrdila.

— Č. g. Kodermac Štefan, vikarij v Zapotoku, dobil je pri državnem sodišču pravdo proti naučnemu ministerstvu, katero je bilo obsojeno, da mora č. g. K. priznati kongruo 600 gld., vse dosedanje zastanke s 6% obrestimi in 100 gld. za tožne stroške. Zagovornik je bil znani dr. Porzer. Videti je, da po tem potu pridejo do svoje pravice vsi naši čč. gg. vikariji.

— Mesto okrajnega sodnika v Tržiču je razpisano; čas za prošnje je do 8. marca. Pod tržiški sodnijski okraj spada tudi nekaj slovenskih občin. Zato je neobhodno potrebno, da sodnik zná tudi drugi deželni jezik, namreč slovenski!

— Po Gorici kroži v podpisovanje neka prošnja, s katero se predlaga: naj se število mestnih starašin pomnoži od 24 na 36 s 6 namestniki, kateri naj se vole h kratu vsaka tri leta. S tem bi bili rešeni vsakoletnih dopolnilnih volitev in volilnih bojev.

— Presv. cesar je pomilostil v raznih kaznilnicah več jetnikov; med temi je cesarska milost doletela dva v Gradišču ob Soči.

— Meseca januarja tega leta došel je vikarijskemu uradu v Gradno nemški dopis v slovenskem zavitku; a ker je bil ta vrnjen, došel je potem slovenski dopis v italijanskem zavitku.

Radodarni doneski. — Dasi je ta mesec v letu najmanj ugoden za radodarne doneske v dobrodelne namene, vendar ne bo delal v tem oziru sramote svojim vrstnikom v letošnjem letu. Od zadnjič je došlo: Veleč. g. dr. A. Gregorčič „predpustni“ dar 140 gld. Pri veselici v Podmelcu nabrala g.čna Ema Ivančičeva 8 gld. 30 kr. Č. g. Jos. Vidmar 3 gld. — Povodom „Cegnarjeve“ smrti je došlo: g. A. K. žpn v P. 4 gld. „Pri veselici v društvu „Edinost“ v Ajdovščini nabrali so pozni krekarji na poziv predsednika 2 gld. 10 kr.“ Dr. A. Gregorčič 10 gld.

„Beseda“ „Slovenskega bralnega in podpornega društva v Gorici“, ki se je vršila v nedeljo večer, ni privabila v čitalnične prostore toliko občinstva, kolikor smo ga pričakovali po navadi drugih let, zlasti pa ni privabila tistega občinstva, za katero je bila ta „Beseda“ prirejena. Naša čitalniška gospôda je bila prav dobro zastopana, kar je vse hvale vredno, toda udov podpornega društva ni bilo mnogo videti. Uzrok temu tiči baje v tem, ker je v mnogih rodbinah bolezen, in ker so bile v okolici ter v mestu razne druge — plesne zabave. Menimo, da „Beseda“ našega društva je za njegove ude prva! Ako se gg. prirejalci takih veselic naveličajo truditi se za nehvaležne člane, potem naj nihče ne zabavlja, da v podpornem društvu je premalo zabav; ako veselic ni, mnogi zabavljajo, a kedar so, ne pridejo poleg! — Sicer je pa bila udeležba dosti številna, ker so pritisnili čitalniški in drugi gostje!

Spored se je dovršil v splošno zadovoljnost navzočega občinstva. Posebno navdušenje je izzval „Prvaški čveterospev“, ki je poleg onih pesmij v sporedu dodal še par drugih, ker viharnemu odobravanju in ploskanju ni hotelo biti ne konca ne kraja. Zbor „Slovenec sem“ se je ponesrečil; vendar so to opazili le taki poslušalci, ki so v glasbi izurjeni. Samospev „Mornar“ Frana Ser. Vilharja pel je gosp. Faganel jako točno in pravilno; na glasovirju ga je spremljal g. Fon. Občinstvo je odlikovalo pevca z viharno pohvalo. — Gosp. podpredsednik E. Klavžar je govoril o podpornem društvu ter času primerno razvil sliko o veliki važnosti našega podpornega društva za slovenski življ v goriškem mestu. Občinstvo je sprejelo ta zanimivi govor z zasluženo pohvalo. — Igra „Svoji k svojim“ je občinstvu prav ugajala. Pilkovič (Klavžar) in dr. Slavec (Sivec) sta že stara naša znanca na našem odru; enako tudi Zora (g.čna Pavlica) in Mica (g.čna Jugova), ki sta izborno pogodili svoji ulogi. Pa tudi gospa Plevelova (g.čna M. Urbančičeva iz Podgore) in njen sin Teodor (Faganel) sta dobro rešila svoji ulogi. Scherbl je opravil svojo nalogo, kakor je znal in mogel; vendar bi želeli, ako bi se mesto njega našle za enake naloge druge moči. — Po „Besedi“ trajala je domača zabava v spodnji Marzinovi dvoranici do polnoči, na kar so se gostje polagoma razšli.

„Corriere“ še vedno nadaljuje svojo strastno borbo proti beneškim Slovencem. V zadnjih številkah je objavil na prvem mestu več člankov proti gospodu Ivanu Trinku, profesorju v videmskem semenišču, ki je krepko zagovarjal beneške Slovence v čedajskem tedniku Forumjulii. Vse, kar je „Corriere“ povedal, ni vredno niti ene resne besede v odgovor; na budalosti in surovosti, na nevednost in puhloglavost „Corrierovega“ člankarja ni vredno ziniti besede. Zapomnimo si pa dobro vse take surovosti in v peklenskem sovraštvu porajajoče so hujskarije, da bomo mogli o svojem času pokazati svojo — hvaležnost.

Kakó je ta list strupeno zagrizen proti vsem Slovanom, dokazujejo naj še naslednje vrstice.

Žrebanje pražke razstavne loterije vršilo se je danes 14 dnij. Drugi dan je pa „Corrierova“ židinja že vedela povedati, da je pražka loterija in tudi razstava končala z groznim „fiasco“, da je mnogo izgube, ker so Nemci odtegnili svojo pomoč, Slovani so pa sami berači, ki ničesa ne zmorejo. — Čujte! niti sam razstavin odbor še danes natančno ne vé, kakó je z denarnim uspehom loterije, a „Corrierova“ krivonosa urednica je vedela že dan po žrebanju z gotovostjo pripovedovati enake reči. Ali ni vse žlobudranje goriške židinje povsem iz trte izvito edino le s hudobnim namenom, da obrekuje bratski nam narod češki in vse Slovane v obče? Malo je razstav, ki končajo takó ugodno, kakor je končala češka, a goriški „Corriere“ nima o njej drugačnih glasov nego lažnjivo opravljanje in obrekovanje. Zapomnimo si to!

Diplomi naše kmetijske in gozdarske razstave so še le te dní došli z Dunaja. Razstavljavci, kateri so bili kakorsibodi odlikovani na razstavi, naj se oglasijo v uradu c. kr. kmetijskega društva v Gorici, kjer se jim izroče svetinje in diplomi. Komur ni prilično samemu priti ali koga poslati, naj se oglasi pismeno, da se mu stvari dopošljejo.

Društvene vesti. — Občno zborovanje „učiteljskega društva za goriški okraj“ bode dne 10. marca ob 9. uri predpoldne v Gorici na slov. kmetijski šoli. Dnevni red: I. O pravnih razmerah slov. učiteljstva. II. O ženskih ročnih delih. III. Posamezni predlogi in nasveti. IV. Pevska vaja. K udeležitvi uljudno vabi odbor.

— *Vabilo k pustni veselici*, katero priredi „Narodna Čitalnica v Cirknem“ v nedeljo dné 28. svečana v prostorih g. Andreja Kobala. Spored: 1. „Pozdrav“ meš. zbor vgl. I. Laharnar. 2. „Govor“. 3. „Mi ustajamo“ možki zbor vgl. dr. B. Ipavec. 4. „Blagovestnikom“ deklamacija. 5. „Brati ne zna“ igra. 6. „Nazaj v planinski raj“ meš. zbor vgl. A. Nêdved. 7. „Tombola“. 8. „Prosta zabava“. — Med posameznimi točkami igra domača godba. Začetek ob 7. uri zvečer. Vstopnina za ude 10 kr. za neude 20 kr. Vstop dovoljen samo udom in povabljenim. Čisti dohodek namenjen je v napravo društvenega harmonija. Odbor.

Nova šolska hiša v Podmelcu se bo zidala letošnje poletje. Stroški so preudarjeni na 7416 gld. To delo se oddá na javni dražbi v ponedeljek 29. t. m. ob **11 uri** predpoldne. V zadnjem razglasu te dražbe je po pomoti izostala ena enojka, a ker je bilo rečeno „predpoldne“, si je vsakdo gotovo sam popravil to tiskovno pomoto. — Kdor se hoče udeležiti dražbe, položiti mora 5% (371 gld) varščine. Načrt in pogoji dražbe so na ogled pri c. kr. okrajnem šolkem svetu v Tolminu.

Novo pošto dobijo v Dolenji Trebuši ob cesti, ki gre od Sv. Lucije v Cerkno. Za sosednje občine bo postavljen državni pismonoša, ki bo raznašal in donašal pisma in razne poštne pošiljatve. Veseli nas, da se visoka vlada spominja deželice ob državni meji ter da ustanovlja poštne urade, kjer se kažejo potrebni. Hvala pa tudi njim, ki opominjajo vlado na razne naše potrebe.

Te dni smo pa slišali iz ust moža — Tribušana, da bi bilo bolje, ako bi bila pošta na — Slapu. Ako Tribušan tako govori, kaj naj rekó še le drugi, ki so se potezali za pošto na Slapu?!

Sreček pražke razstavne loterije so naši čitatelji mnogo pokupili, kakor smo se prepričali iz naznanil in prošenj, da bi pogledali, če je sreča koga zadela. Kogar srečka je bila izžrebana, naznanimo mu v posebnem pismu in zaradi gotovosti še v listu. — Srečka 202 št. 29 dobila je 20 gld.

Ker imamo vselej pri rokah žrebanja vseh v Avstriji dovoljenih srečk, moremo v tem oziru iti na roko vsakemu našemu čitatelju s tako zanesljivostjo, kakor vsak bankin ali podoben zavod. Naše molčanje na taka uprašanja pa bodi vsakemu čitatelju najboljši odgovor, da njegova srečka še ni bila izžrebana.

Koroško. — *Bolnišnica* usmiljenih bratov v Št. Vidu je imela lani 1007 bolnikov, od katerih je bilo 751 ozdravljenih, 202 zboljšanih, umrlo jih je pa le 36.

Novi župan v Žabnicah pod Sv. Višarijami je vrl rodoljub g. Luka Fruhstuk. V občinskem starašinstvu in v krajnem šolskem svetu so pa sami narodnjaki. Koroška vstaja! — *Pri Mariji Devici na jezeru* so dozidali novo cerkev, ki je bila posvečena zadnjo kvaterno nedeljo. Notranja olepšava pa še ni končana. — *V Doberli vesi* so pri občinskih volitvah zmagali Slovenci v 2. in 3. razredu ter s tem dobili občinske vajeti v svoje roke. Nemštvo se polagoma umika! — *Iz Podjunske doline* se je oglasil v „Miru“ neki dopisnik ter priporočal, naj bi se v premnogih jezerih na Koroškem začele gojiti žlahtnejše ribe, ki bi bile za prodaj. S tem bi prišlo mnogo denarja v deželo. Res je! — *Na Suhi pri Pliberku* so ustanovili novo posojilnico. Koroški Slovenci se hočejo osvoboditi na tak način iz trdih pestij nemškega kapitala. Edina pomoč, da se rešijo nemškega gospodstva! — *Na Vrbskem jezeru* pri Celovcu se je že petim drsalcem udrl led pod nogami, pa so jih rešili. Tudi v Gorici imajo letos drsalci slabo zimo! — *V Celovcu* je društveno življenje jako razvito; našteli so tamkaj letos 107 društev. — *Kotmirski posestniki* so prosili za slovensko šolo, pa deželni šolski svet jih je zavrnil, češ, da enake prošnje smejo podati edino le občinski zastopi. Čudno! — *V Porečah* je laški zidarski mojster Missoni tako dobro zgradil zvonik, da se je podrl, še predno je bil popolnoma dodelan. Sodišče je Missonija obsodilo na 100 gld. globe. — *Hripa* je na Koroškem prav hudo razsajala; pomorila je mnogo ljudij. Zdaj pa ponehuje. — *Na Trbižu* bodo smeli odslej sprejemati na tamošnji postaji večje črede goved in prešičev nego doslej, kar bo kupčevalcem z živino jako koristno. — *V občini Galicija* so pri zadnjih volitvah Slovenci propadli; nemškutarji so zmagali v prvem razredu za 2 glasa, v tretjem pa za 3. Proti volitvi so naši podali ugovor. Ako bodo volitve ovržene, utegnejo prihodnjič zmagati Slovenci. Bog daj! — *S Koroškega* so doslej izvažali mnogo ovc na Francosko, ker je carina znašala le 3 franke na glavo. Ker so pa Francozje carino povišali na $15\frac{1}{2}$ frankov, bo s tem ta kupčija, od katere so imeli Koroščí lep dobiček, uničena. — *Mlada posojilnica* v Dravogradu je imela lani 60.000 gld. prometa. Lep začetek.

Štajersko. — *„Celjski Sokol“* jako lepó napreduje; postal je za celjske Slovence pravo narodno ognjišče, okoli katerega se zbira vse, kar v Celju slovenski misli in čuti. To društvo ima velik upliv na prijazno se razvijajoče narodnostne odnošaje v imenovanem mestu, ki se bo v dvajsetih letih moralo vrniti v slovenske roke, ako pojdejo celjski Slovenci vstrajno po dosedanjih poteh. V nedeljo bo imel „Celjski Sokol“ sijajno maskarado.

— K naglemu veselemu razvitku naše narodne stvari v Celju neizmerno veliko pomagajo tamošnji narodni odvetniki, ki vsi uradujejo Slovencem le v slovenskem jeziku in ki so sploh v narodnem pogledu jako delavni rodoljubi. Ker so odvetniki narodni, zató tudi tamošnja sodišča veliko več slovenski uradujejo nego v Gorici. Slovenski odvetniki so povsem pregnali in uničili Nemce in nemškutarje, katerih je en sam še ostal. Tako bi se lahko zgodilo tudi pri nas v Gorici. Ako bi imeli tukaj nekaj odločno narodnih odvetnikov, ki bi Slovencem le slovensko uradovali, ki bi pazili na to, da sodišča slovenske vloge v slovenščini obravnavajo in rešujejo, ako bi sploh tudi zunaj svojih pisarnic posnemali narodne odvetnike v Celju, nastali bi za Slovence v Gorici kmalu boljši časi! Naše ljudstvo bi se jih z veseljem oklenilo, z laškimi odvetniki bi se zgodilo pa tako, kakor z nemškimi v Celju!

— Občinski odbor v Svetini sklenil je uvéstni slovenski uradni jezik ter naprositi okrajno glavarstvo, naj bi z občino le v slovenščini dopisovalo. Ob enem je pooblastil župana, naj do zadnje stopnje ugovarja proti vsakemu ukrepu, s katerim bi se žalila enakopravnost slovenščine. Tako je prav! Živili Svetinci!

— Okrajni zastop v Kozjanskem uraduje še vedno v nemškem jeziku, če tudi živé tamkaj sami Slovenci. Naj bi čim prej posnemal Svetnice! — Tudi v Podčetrtku vlada še vedno nemškutarstvo. Žalostno! — *Čitalnica v Brežicah* je izvolila predsednikom rodoljubnega notarja dr. Firbasa. — *Čitalnica v Ptuju* je izvolila predsednikom g. Hinka Stanjka. — *V Celju* so dobili zopet enega narodnega odvetnika v osebi g. dr. Alojzija Brenčiča. — *V Vojniku* snujejo slovensko bralno društvo. — *Volitve* v okrajno bolniško blagajnico celjsko je ministerstvo ovrglo na pritožbo narodne slovenske stranke.

— Iz celjske okolice prejeli smo učeraj od znanega rodoljuba dopisnico, na kateri je čitati: „Čital sem v učerajšnjem „Narodu“ oblasten odgovor „Novi Soči“ in ta me je napotil, da se uvrstim mej Vaše naročnike. Prosim, pošljite mi vse številke tega leta . . . . itd.“ To priča, kakó sodijo tudi tam ob Savinji „Narodove“ robatosti.

Zahvala in prošnja
družbe sv. Mohorja.

Naši slovenski listi so zlasti v zadnjih dveh mesecih toliko govorili o družbi sv. Mohorja, popisujoč njeno stanje v primeri proti prebivalstvu v posameznih župnikovinah, presojajoč njene knjige in spise ali drugače jo omenjajoč v raznih dopisih, da jim mora odbor iz srca hvaležen biti za to ter jim tem potom izrekati svojo najtoplejšo zahvalo za njihove časn in stvari primerne objave. Menimo, da so s tem jako koristili družbi, ker so neprenehoma na njo obračali pozornost svojih bralcev ravno o najvažnejšem času, ko se večinoma vrši nabira za tekoče družbino leto; tako so se Slovenci sproti spominjali, da je prišel čas, ko naj spet pristopijo ali vabijo k pristopu v družbo sv. Mohorja. To nam daje upanje, da tudi letos ne zaostanemo za preteklim letom, akoravno se Slovenci v obče niso imeli pohvaliti z dobro in obilno letino; nadomeščala jo bo gorečnost in izkušena požrtovalnost naših čč. gg. poverjenikov, ktere spet lepo prosimo, da ostanejo družbi naklonjeni, kakor dozdaj, da skupno kolikor moč častno izvršimo imenitno svojo nalogo.

Pred svetom smo res da lahko zadovoljni, ako se družbenikov število vprihodnje ohrani tudi le na sedanji svoji visočini — saj se mu čudijo povsod —; ali če pomislimo, da je tu pa tam družba vendar še prepičlo zastopana, da se nahajajo deloma še cele pokrajine, kjer družbine knjige niso dosti znane ali še skoro nepoznane, vsiljuje se nam v rodoljubno srce goreča želja, naj bi se iz takih krajev, zlasti ob naših národnih mejah, pridobilo in oglasilo kar največ novih udov, to tembolj, ker so tódi naši ljudje v duševnem oziru dostikrat kaj malomarni in zanemarjeni in zatorej vspodbuje in ponka silno potrebni. — Ako pa pogledamo na knjige, ki se pripravljajo bodočim našim družbenikom, privoščili bi najrajši kar vsaki hiši vsaj po jeden komad vseh šesterih Mohorjevih bukev. Po Domačem zdravniku naj seže vsaka slovenska obitelj, da si iz njega prisvoji modre nauke slavnega zdravnika župnika Kneippa ter jih uvede v življenje pri sebi in drugih, zlasti pri mladini, ki se še brez težave poprime vsega, kar se ji priporoča in čemur se privaja; življenje, uravnano po teh naukih, nam je jedino poroštvo, da se ohrani naš národ čil in zdrav in ga ne potare grozeča potratnost in pogubna mehkužnost. — Naj bi tudi vsakemu Slovencu prišla v roke lepa knjiga: „Jeruzalemski romar“, ki obeta biti prezanimiva in jako vabljiva po vsebini in obliki; nad 50 deloma izvirnih slik jo bode krasilo; vemo, da ko izide, bode jo vsakdo hotel imeti. Kteri kristjan bi pač ne želel kaj več zvedeti o svetih krajih, kjer se je vršilo naše odrešenje in toliko drugih dogodeb svetega pisma!

Sicer pa upamo ustreči tudi z vsemi drugimi knjigami, izmed kterih so „Šmarnice“ že popolnoma dogotovljene, „Naših škodljivih rastlin.“ I. snopič dotiskan, „Slov. Večernice“ stavljene; ravnokar se pa stavita: „Domači zdravnik“ in „Jeruzalemski romar“.

Zaupljivo torej zopet polagamo prihodnjost naše družbe na srce in v roke našim rodoljubnim duhovnikom, vrlim gg. poverjenikom, vnetim narodnjakom in vsem milim slovenskim rojakom — vse proseč blage pripomoči.

Konečno opozarjamo še posebno vse naše čč. gg. poverjenike, da naj se nabira družnikov sklene z zadnjim dnevom meseca februarja in naj se vpisovalne pole z denarjem vred pošiljajo pod napisom: „Družba sv. Mohorja v Celovcu“ franko Vsaj do 5. marca t. l. družbinemu blagajniku.

Na spremembo stanovališča društvenikov med letom se družba pri tolikem številu ne more ozirati! Vsak ud dobi torej knjige tam, kjer se je dal vpisati.

Božja pomoč in božji blagoslov z nami V Celovcu, dné 20. svečana 1892.

Odbor družbe sv. Mohorja.

Gestreifte und karrirte Seidenstoffe,
Louisine — Foulards — Taffetas — Merveilleux etc. - v. 45 kr. **bis fl. 3.85** per Meter versendet roben- und stückweise porto- und zollfrei die **Seiden-Fabrik G. Henneberg** (K. u. K. Hoflief.), **Zürich**. Muster umgehend. Briefe kosten 10 kr. Porto. (10)

NAZNANILO

Podpisani naznanjam slavnemu občinstvu, da v soboto 27. svečana odprem novo gostilno

„ pri belem križu “

v hiši g. Fonzarija, tikoma gostilne „pri zlati zvezdi“ na Starem trgu. Zraven gostilne imam tudi prostran hlev za živino in dvorišče za krogljanje. Zagotavljam dobra jedila in dobro pijačo s točno postrežbo po zmernih cenah.

Gorica, 25. svečana 1892.

Alojzij Ferfolja
gostilničar.

1. Kos 35 kr. **Sargovo** zdravniški preiskano zobno čistilo **KALODONT** Kos 35 kr. 1.
Na prodaj pri lekarjih i dišavničarjih

OZNANILO.

Počastim se slavnemu občinstvu naznaniti, da sem z dnem 5. februarja t. l. odprl notarsko pisarnico v Kanalu in da bodem od onega dneva naprej vsak dan strankam na razpolaganje.

Rudolf Stark
c. kr. notar v Kanalu.

Štev. 61
op.

Razglas.

Naznanja se, da **javna dražba** zastavil IV. četrtleta t. j. mesecev **oktobra, novembra in decembra 1890** začne v **ponedeljek, 14 marcija 1892,** ter se bode nadaljevala kakor navadno naslednje četrtke in ponedeljke.

Od ravnateljstva zastavljavnice
in ž njo združene hranilnice.

V Gorici, dne 9. februarja 1892.

Oglas

vinogradnikom in gojiteljem travnikov

Podpisanec imam na prodaj izborne in zagotovljene vrste:

a Sadike francoskih trt: Bordò in Burgunder, in sicer Karmenet, Gutedel (belo, ki zori v juliju in je pripravno za izvažanje) **po 50 kr. 100 kosov**

b Položnice s krepkimi korenikami, Karmenet in furlanski refošk **3 gld. 100 kosov.**

c Seme za umetne travnike, ki postanejo stanovitni, rodi nenavadno bogato in mnogo iskano krmo; 35 kilov tega semena zadošča za eno njivo. *1 kilo stane 30 kr.* O izvrstnem uspehu te mešanice (5 vrst) se lahko vsakdo prepriča v občinah Kopriva in Fratta.

Alojzij Bader
posestnik v Gorici, Semeniška ulica.

Gasilnica

na vozu, dobro ohranjena, kakor nova, z vsemi pripravami, ki zraven tičejo, s cevmi iz kavčuka, z žaklji za donašanje vode, itd. se prodá za polovico cene. — Občine imajo najlepšo priložnost, da pridejo tem potom za majhen denar do svoje gasilnice. Poprašа naj se prikrčmarju v Kapucinski ulici št. 1 nasproti Lize v Gorici.

Proč z navadno kavo, kupujte

Kneippovo sladno kavo,

ki jo izdelnje za Avstro-Ogersko po naročilu g. župnika **Seb. Kneippa edino** le tovarna

bratov Ölz v Bregencu
ob Bodenskem jezeru.

Velečast. gosp. župnik **Kneipp** se je odločno izrekel zoper bobovo kavo, kakor jo zdaj v prodajalnicah kupujemo in uživamo. Tista je sad strupenega drevesa ne daje telesu nobene moči, razburja le živce, ker je strupena, ter izvaja še druge jedi na pol prebavljene iz želodca. Kneippova kava pa ima **veliko**

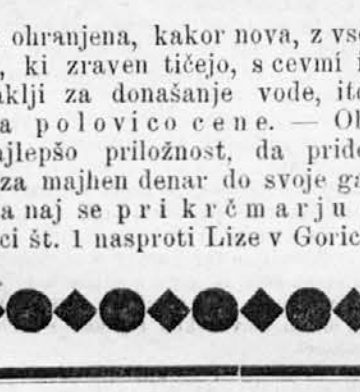

redilno moč, pomiri živce in je dosti **boljši kup.** Komur bi se ta kava ne zdela dovolj okusna, naj jej primeša nekoliko

Ölzove kave,

in ne bo skoraj poznal razločka od navadne kave. Pil bo pa potem redilno, zdravo in ceno kavo.

Kako se ta kava kuha, to se bere že v naših zavojih. Kdor kupuje, naj pazi, da dobi pravo blago, ki ga pozna na tem: zavoji so **štirivoglati in rudeči, bratov Ölz varnostna marka, ponvica, podoba** in **podpis** župnika Kneippa. Ölzova kava nosi naše ime in ponvo.

V Gorici jo prodajajo: *P. Draščck, Adolf Guttmann, Anton Zollia, Jos. Comel in J. Braun*

Bratje Ölz,
tovarna za Kneippovo sladno kavo v Bregencu.

Dr. Rose životni balsam

je nad 30 let znano, prebavljanje in slast pospešujoče in napenjanja odstranjujoče ter mili raztopljajoče

domače sredstvo.

Velika steklenica 1 gl., mala 50 kr., s pošto 20 kr. več.

Na vseh delih zavojnine je moja tu dodana, zakonito varovana varstvena znamka.

Zaloge skoro v vseh lekarnah Avstro-Ogerske.

Tam se tudi dobi:

Pražko universalno domače mazilo.

To sredstvo pospešuje prav izborno, kakor svedočijo mnoge skušnje, čistenje, zrnjenje in lečenje ran ter poleg tega tudi blaži bolečine.

V škatljicah po po 35 kr. in 25 kr. Po pošti 6 kr. več.

Na vseh delih zavojnine je moja tu dodana zakonito varstvena znamka.

GLAVNA ZALOGA
B. FRAGNER, Praga,
št. 203-204, Mala strana, lekarna „pri črnem orlu".
Poštna razpošiljatev vsak dan.

Tinktura za želodec,

katero prireja GARRIJEL PICCOLI, lekarna **„pri angelju v Ljubljani, Dunajska cesta,** je mehko, učinkujoče delovanje **prebavnih organov urejajoče sredstvo, krepča želodec in pospešuje telesno odprtje.** — Razpošilja jo izdelovatelj v zabojčkih po 12 in več steklenic. Zabojček z 12 stekl. velja gld. **1.35,** z 55 stekl., 5 Kg. teže, velja gld. **5.26.** Poštnino plača naročnik. Po **15 kr.** stekleničico razprodajajo **lekarne.**

Andrej Fiegl

v Št. Mavru pri Gorici naznanja, da je prodal vsa ona zemljišča, katera je prodati nameraval. Ostal mu je za prodaj le še eden kos v Gorici, na jako lepem kraju, kateri proda po jako ugodnih cenah.

!!Proti hripi!!

Aceto Timico aromatizzato
all' Eucaliptolo.

Cena izvirni steklinici 40 kr. edino le v

Lekarni Cristofoletti
v Gorici na Travniku

SARGOVE glicerinove posebnosti

Od kar so se iznašle in v rabo uvedle po F. A. *Sargu* so v rabi *Njenega Veličanstva cesarice* in drugih udov najvišje cesarske hiše, tako tudi na drugih knežjih dvorih. Priporočili so jih *prof. baron Liebig, prof. pl. Hebra, pl. Zeisel, dvorni svetnik pl. Scherzer itd. itd.* dvorni zobozdravniki *Ihonas* na Dunaju, *Neister* v Gothi itd.

Glicerinovo milo v papirju, škatuljicah in deščicah. — *Medeno-glicerinovo milo* v kartonu. — *Tekoče glicerinovo milo* v steklenicah. — *Toaletno-karbotno-glicerinovo milo.* — *Eucabytus-glicerinovo milo.* — *Glycoblaslol* (pospešuje raščo las). — *Kininova glicerinova pomada.* — *Glycerinova krema.* — *Toaletna glicerina,* itd. itd.

KALODONT { zdravniški preiskana zobna krema

F. A. Sarg's Sohn & Comp, *k. u. k. Hoflieferant in Wien.*

V Gorici na prodaj pri lekarjih G. B. *Pontoni,* A. pl. *Gironcoli, Kürner Braunitzer* in *Cristofoletti.*

Žlahtna sadna drevesca,

jabolka, hruške, marelice, slive, breskve prve vrste, visoke in srednje rasti (Zwerg u. Spalier) po 25 do 45 kr. in 200 hl. črnega in belega vina, ktero podpisani zagotovi, da je pravo, prodaje nad 56 lit. Jožef Stiegler, oskrbnik Nj. prevzvišenosti grofa Coroninija **v Št. Petru pri Gorici.**

ANTON POTATZKY

v Raštelju št. 7 v Gorici
prodajalnica drobega in nürnberškega blaga
na drobno in na debelo.

Jedino in najcenejše kupovališče.

Posebna zaloga
za kupovalce in razprodajalce na deželi, za krošnjarje in cunjarje.

Največja zaloga
čevljarskih, krojaških, pisarskih, popotovalnih in kadilnih potrebščin.
Zimska obuvala

Vozički in stoli na kolescih za otroke.

Strune za godala.

Posebnost: Semena za zelenjavo in trave.

Prosim dobro paziti na naslov:

Na sredi Raštelja št. 7.

1891 Zagreb ČASTNI DIPLOM **1891** Temešvar Zlata svetinja

KWIZDOV

korneuburški redilni prašek
za konje, govedo in ovce

Že blizu **40 let potrebuje se z uspehom** v mnogih hlevih, ko živina **ne more jesti,** ko **slabo prebavlja,** za **kboljšanje in pomnožitev mleka** pri zravah; podpira **naravno silo** živali proti kužnim uplivom.

Cena celi škatlji 70 kr., 1/2 škat, 35 kr.

Paziti je na gornjo varstveno znamko ter zahtevati izrečno **Kwizdov korneuburški redilni prašek.** Dobi se v lekarnah i drogerijah

Glavna zaloga
Franz Joh. Kwizda
5 k. u. k. österr. u. kön. rumän. Hoflieferant.

Kreisapotheker, Korneuburg C. Wien.

Vojaška obleka,

skoro nova, iz finega častniškega sukna, z obšitki 97. polka, ter pas iz najlepše kože se proda za 14 gld. Kje? pové upravništvo „Nove Soče".

Čudovite kapljice
sv. Antona Padovanskega

To priprosto in naravno zdravilo je prava dobrodejna pomoč in ni treba mnogih besedi, da se dokaže njihova čudovita moč. Če se le rabijo nekoliko dni, olajšajo in preženejo prav kmalu najtrdovratniše *želodčne* bolesti. Prav izvrstno vstrezajo zoper hemorojde, proti boleznim na *jetrih* in na *vranici,* proti črevesnim boleznim in proti glistam, pri ženskih mesečnih nadležnostih, zoper beli tok, božjast, zoper bitje srca ter čistijo pokvarjeno kri. One ne preganjajo same omenjenih bolezni, ampak nas obvarujejo tudi pred vsako boleznijo.

Prodajejo se v vseh glavnih lekarnicah na svetu; za naročbe in pošiljatve pa edino v lekarnici **Cristofoletti v Gorici,** v *Trstu* v lekarni *C. Zanetti* in *G. B. Rovis,* v *Ljubljani* v lekarni *U. pl. Trnkóczy G. Piccoli,* in Ljud. Grečelna „pri Mariji pomagaj"; *v Postojni* v lekarni *Baccarcich, v Ajdovščini* v lekarni *Sapla,* v *Vipavi* v lekarni *Guglielmi,* v *Beljaku dr. Kumpf.*

1 steklenica velja 30 kr.

NB. *Varovati se je treba marsikakih balzamov, katere sijajno oznanjajo in priporočajo, ki pa kvarijo človeku le zdravje, ker dražijo želodec in žiece, da nastanejo lahko hudi in nevarni nasledki.*

VINSKI EKSTRAKT.

To **pripoznano** specijaliteto priporočam za hitro in izvrstno narejanje izvrstnega i zdravega vina, ki se nikakor ne ločimo naravnega vina.

Cena za 2 kila (za 100 litrov vina) gld. 5.50 Recept se brezplačno prilaga. Za najboljši vspeh in zdrav izdelek jamčim jaz.

PRIHRANITEV ŠPIRITA

doseže se z mojo **pokrepčevalno eseneo** za žganjine, ki daje pijačam prijeten in rezek okus in ki se dobiva samo pri meni.

Cena gld. 3.50 kilo (na 600 — 1000 litrov) navodom za rabo.

Razun teh specijalitet imam tudi vse esence za izdelovanje **ruma, konjaka,** finih **likerjev** itd. Recepti brezplačno. Cenik poštnine prosto.

Karol Filip Pollak
Tvornica esenčnih specijalit v Pragi.
Solidni zastopniki se iščejo.

Na jubil. razstavi v Gorici in Zagrebu prva in najvišja odlikovanja
2000 kosov v prometu.

Najboljši uspeh jamči **Ph. Mayfarth & Comp. Turšični robkač** na lesenem stojalu, ki se goni z rokami. **Reporeznice, mlini za trojano moko in drozgalnice.** *Mlatilnice na roko in par, žitne čistilnice.* **Posebni mlini** za nemoknate turšične otrobi za konje. **Mečkalnica za krompir. Stiskalnica za olje. Stroj za parjenje pîče.**

PH. MAYFARTH & COMP.

tvornice za stroje **DUNAJ, II. 1. Taborstrasse 76**
Ceniki brezplačno in franko. **Solidni zastopniki se iščejo.**

„Zum goldenen Reichsapfel."

J. PSERHOFERJA

LEKARNA NA DUNAJU

I. Bezirk, Singerstrasse broj 15.

Kričistilne krogljice, nekdaj imenovane **universalne krogljice,** zaslužijo ta poslednji naslov po vsej pravici, kajti je v resnici mnogo bolezni pri kojih so te krogljice pokazale svoj učinek. Desetletja že so te krogljice splošno razširjene, zapisujejo jih mnogi zdravniki in malo je družin, koje ne bi imele zaloge izbornega tega domačega sredstva.

Jedna škatjica z 15 krogljicami stane 21. kr., jeden zavitek šestih škatljic 1 gld. 5. kr., pri nefrankovani pošilljatvi po povzetju **1 gld 10 kr.**

Ako se denar naprej pošlje, ni treba plačati porto, in stane: 1 zavitek krogljic 1 gld. 25. kr., 2 zavitka 2 gld. 30 kr., 3 zavitki 3 gld. 35 kr., 4 zavitki 4 gld. 40 kr., 5 zavitkov 5 gld. 20 kr., 10 zavitkov 9 gld. 20 kr. (Manj kot jeden zavitek se nepošilja).

Prosimo da se izrecno zahteva

„J. Pserhoferjeve kričistilne krogljice"

in paziti je, da ima pokrov vsake škatljice isti podpis **J. Pserhofer** v **rdečih** pismenih, katerega je videti na navodilu za porabo.

Balzam za ozebline J. Pserhoferja 1 posodca 40 kr., prosto poštnine 65 kr.

Trpotčev sok, proti kataru, krčevitemu kašlju itd. 1 steklenica 50 kr.

Amerikansko mazilo za trganje 1 posodica 1 gld. 20 kr.

Prah proti potenju nog, škatjica 50 kr.

Balzam za goltanec, 1 steklenica 40 kr. pošt. prosto 65 kr.

Zivljenska esenca (Pražke kapljice) proti pokvarjenemu želodcu in slabi prebavi stekleničica 22 kr.

Angležki čudežni balzam, proti kašlju steklenica 50 kr.

Fijakerski prašek, 1 škatljica 35 kr., poštnine prosto 60 kr.

Tanokininska pomada J. Pserhoferja, pospešujo rast las, škatljica 2 gld.

Univerzalni plašter prof. Steudela, domače sredstvo za rane otekline itd., posodica 50 kr., poštnine prosto 75 kr.

Univerzalna čistilna sol A. W. Bullricha, izvrstno domače sredstvo proti posledicam slabe prebave, 1 zavitek 1 gld.

Razven imenovanih izdelkov dobivajo se še druge tu- in inozemske farmaceutične specijalitete, ki so bile po vsih avstrijskih časopisih oznanjene.

Razpošiljanja po pošti vrše se točno, a treba je denar poprej doposlati; večja naročila tudi po poštnem povzetju.

Pri dopošiljatvi denarja po poštnej nakaznici, stane porto dosti manj kakor po povžetju.

Izdajatelj in odgovorni urednik And. Gabršček. — Tiska A. M. Obizzi v Gorici.